

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

9. Quis possit suspendere & quæ sit forma suspensionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

§. VIII.

De Suspensione.

1. 2. *Suspensio variè capitur, & quomodo hic.*
3. *Est multiplex.*
4. *Quomodo differat à privatione & depositione.*

Quia de prima specie censuræ Ecclesiasticæ amegimus, non abs re fuerit de duabus aliis speciebus, nempe Suspensione & Interdicto aliquid subicere, ut earum plenior cognitio habeatur.

1. Omnis autem Suspensionis aliis significationibus, ut qua suspendi & quis suspensio esse animo dicitur, & similibus. Suspendio generaliter in Jure & passim apud DD, sumi solet pro prohibitione usus officii vel facultatis alicujus: sic enim sententia per appellationem suspendi dicitur; & pro interdicto ab ingressu Ecclesiæ sumitur in *c. Defens. excom. in 6.* & pro impedimento utendi aliquo temporali munere in *extravag. unica Ioan. XXI. de sentent. excommunicat.*

2. Hic verò strictius sumitur pro censura Ecclesiastica, qua Clerico ob culpam suam inhihibetur à jure vel à Judice exercitium Ordinis, officii, vel beneficii sui Ecclesiastici, sive in totum sive in partem, sive in perpetuum, sive ad tempus; *in Tuarum sup. De privilegiis, junctis exemplis Glossa in c. 3. v. Suspendi sup. De pœnis.* Et hinc patet laicum non posse suspendi: uti nec Ecclesiasticum alio respectu, quam quatenus est Ecclesiasticus.

3. Et insuper suspensionem esse multiplicem, nempe aliam esse à jure (quales enumerantur apud Silvestrum, *verb. Suspendio § 6 nu. 40.* & sexdecim enumerat Navar. *c. 17 art. 154.*) aliam ab homine, aliam perpetuam (quoad partem scilicet) quia prohibitio totius exercitii officii vel beneficii in perpetuum, est potius depositio vel privatio, quam suspensio, Navar. *d. locorum. 151 ubi alios citat.* aliam temporalem, aliam in totum, aliam in partem; aliam ab Ordine, aliam ab officio, aliam à beneficio, aliam à pluribus ex his simul. Quibus adde aliam incurrì ipso facto, ut quando dicitur: sit ipso facto suspensus, suspendimus: & tales à jure multæ feruntur, quas tangit *Glossa in Clem. cupientes de pœnis*, & recenset Navar. *d. l. nu. 154.* Alia non incurritur ipso facto, ut dum dicitur: suspendatur sub pœna suspensionis. Alia est à

divinis: alia ab aliis, ut colligitur ex *c. 1 § fin. l. 1. in 6. c. 1. de re judicata eod. lib.* Suspendio verò ab officio vel beneficio differt à privatione officii vel beneficii & depositione, quod suspensio sit censura Ecclesiastica, inducens irregularitatem, si quis actum aliquem officii, à quo suspensus est, exerceat, à qua non nisi per Summum Pontificem liberatur, *c. 1. De sent. & re judicata in 6.* Salvo quod hodie ex Conc. Trid. *sess. 24 cap. 6. De refor.* permittatur Episcopus in irregularitatibus omnibus, ex delicto occulto preventibus, excepta eà, quæ oritur ex homicidio voluntario, & exceptis aliis deductis ad forum, contentiosum, dispensare: at verò privatio & depositio non sunt censuræ Ecclesiasticæ.

4. Secundò per suspensionem non amittitur beneficium, nec ea pars fructuum, quæ est plane necessaria ad sustentationem: secus per privationem beneficii aut depositionem.

§. IX.

Quis possit suspendere, & quæ sit forma suspensionis.

1. *Suspensio fit ab eo qui potest excommunicare.*
2. *Idque propter culpam & plerumque mortalem.*
3. *Debet fieri scripto.*

1. Suspendere autem potest omnis & solus, qui excommunicare; ideoque licet confessorius & parochus possint alicui prohibere, ne celebret, ita ut contraveniens peccet, non possunt tamen suspendere per censuram, ita per violationem incurratur irregularitas, *Glossa in cap. 1. c. 1. De sent. excom. in 6.*

2. Requiritur verò ad suspensionem culpa aliqua; & plerumque requiritur mortalis: quia tam graves pœnæ non debent communiter ferri ob venialem: quamvis si ferantur, possunt etiam ob venialem incurri, sicut & interdictum, Navar. *d. locorum. 15.* Cæterum quia suspensio non potest ferri sine propria culpa, cujus sit pœna; ideo ea suspensio, quæ fit ob senectutem, lepram, debilitatem, vel aliam similem causam, licet generaliter suspensio dici possit, non est tamen suspensio de qua hic agitur, quæ scilicet est censura strictè sumpta. Quæ autem crimina sunt digna suspensio-

ne non potest certa tradi regula, Pias, 2. p. e. 4. n. 78 in fine ex Abbate & Diaz.

Quantum ad formam suspensionis attinet non est certa aliqua & determinata seu certis verbis præscripta, sed sufficit, si scribarur verbis atrem significandam accommodatis.

3. Dico, si scribarur; quia suspensio debet fieri in scriptis expressâ causa seu peccato, ob quod fertur, sicut & excommunicatio: alioqui Judex Ecclesiasticus incurrit suspensionem à divinis officijs & ab ingressu Ecclesiæ per mensuram, c. 1. sup. h. tit. valida tamen esset aliter lata, Debet etiam præcedere monitio, quando fertur ob contumaciam, non etiam, quando solum in penam, Navar. d. loco n. 159.

§ X.

De effectu suspensionis & forma absolutionis à suspensione.

1. Exerrens contra suspensionem incurrit irregularitatem.
2. Secus si non solemniter.
3. Suspendio solum in tantum ligat quantum exprimit iudicis sententia.
4. Suspendus tamen ab ordine inferiori suspenditur quoad omnes superiores.
5. Forma absolutionis.

Effectus suspensionis est, ut ante diximus, inducere irregularitatem, si quis actum aliquem officij, à quo suspensus est, exerceat. Hinc suspensus ab ingressu Ecclesiæ efficitur irregularis, si in ea exerceat aliquem actum ordini sacro deputatum, non autem si domi vel in Oratorio privato celebret, Pias. 2. p. e. 4. n. 78. *Verf. Suspendus item.* Nullus tamen suspensus, præterquam ille, qui suspensus est à divinis, si ve absoluit, si ve in aliquo loco incurrit irregularitatem contraveniendo suspensioni, licet peccet ut ex Felino d. l. tradit Pias. & suspensus à divinis tum demum incurrit irregularitatem, quando exerceat aliquem actum alicui ordini sacro vel minori specialiter deputatum, id est, cuius faciendi specialis potestas traditur in ordinatione: ut in presbyterio potestas consecrandi & baptizandi solemniter, in Diaconatu potestas canendi solemniter Evangelium, ac etiam prædicandi solemniter tamquam ex officio, si non lege divina

qua videtur soli sacerdotio peculiaris, tamen lege & consuetudine humana secundum Navar. c. 27. n. 163. in Subdiaconatu potestas solemniter canendi Epistolam, in Acolitatu ferendi cereos, &c.

2. Secus si non solemniter aliquid istorum faciat: ut si canter Epistolam, ferat cereos tamquam alius laicus, vel actum Ordini sacro vel minori non specialiter deputatum exerceat: ut si psallat in choro, si suspensus à perceptione Sacramentorum illa percipiat, nam & sic ea suscipiendo peccet mortaliter, non tamen incurrit irregularitatem, sicut nec Sacerdos, qui suspensus à beneficio in electione votat, et sic de similibus quæ non specialiter alicui Ordini sacro vel minori deputata sunt: prout tradit Navar. d. n. 163. Circa verò effectum suspensionis.

3. Notandum, suspensum ab uno non ideo suspensum esse ab alio non conexo: & proinde suspensus ab Ordine non est suspensus à jurisdictione, alia ratione, quam ordinis competentem. Similiter suspensus à jurisdictione non est suspensus ab ordine; nec suspensus ab ordine est suspensus à beneficio, nec suspensus à beneficio per hoc est suspensus ab officio, vel è contra: vide Navar. d. loco n. 160. Item suspensus à superiori ordine, v. g. sacerdotali, non est suspensus ab inferiori, v. g. quoad Diaconatum vel Subdiaconatum, & suspensus ab exercitio Pontificalium solum suspensus est ab illis, quæ dependent ab ordine Pontificali, & ideo officium Sacerdotale licitè exercere potest, sicut & suspensus ab ordine sacerdotali exercere potest officium Diaconi vel Subdiaconi, nam suspensio in tantum ligat, quantum Judex exprimit in sententia, & ideo suspensus ab ingressu unius Ecclesiæ potest in alia licitè suum officium exercere, & Judex semper debet exprime à quibus actibus suspendat Diaz. in *Praxi*. 127.

4. Suspendus tamen ab ordine inferiori: v. g. Diaconatu suspensus est quoad omnes superiores: v. g. Sacerdotalem & Pontificalem, Navar. in *Manuali* cap. 27. n. 163. Notandum vere hic Episcopum nunquam incurere suspensionem vel censuram aliquam Juris vel hominis nisi de ipso expressa fiat mentio, c. *Quia periculosum* h. s. in 6. casus tamen in quibus expressè